

BİR BAĞCIK HİKÂYESİ

Yazan: Alev Topal

Resimleyen: Müjde Başkale

Yazan

Alev Topal

Resimleyen

Müjde Başkale

Danışman

Klinik Psikolog Görkem Demirdöğter

Seslendiren

Yasemin Ertorun

Teşekkürler

Gülşah Özdemir Koryürek

Levent Özgenç

"Bu yayın, Sivil Toplum için Destek Vakfı koordinasyonunda Merve Üretmen, KRM Yönetim Danışmanlık ve Turkey Mozaik Foundation işbirliğiyle hayata geçirilen Koruyucu Aile Fonu desteğiyle hazırlanmıştır. İçeriğinden yalnızca İstanbul Koruyucu Aile Derneği sorumlu olup, herhangi bir şekilde destekçi kurumların görüşlerini yansıtmamaktadır."

Destekleriyle

BİR BAĞCIK
HİKÂYESİ

Herkese merhaba!

Benim adım ınar.

Bugün size anlatacaklarım için biraz heyecanlıyım. Hatta çok heyecanlıyım. Şu an beni görseniz heyecandan titrediğimi anlardınız. Odanın içinde bir aşağı bir yukarı yürüyorum. Ben heyecanla anlatıyorum, Masal da anlattıklarımı hızlı hızlı yazıyor.

Masal kim mi? Masal benim en yakın arkadaşım. Her zaman harika bir anlatıcı olduğumu söyler. Bu anlatma fikri de ondan çıktı zaten. Hikâyemi anlatırsam seve seve yazacağını söyledi.

İlk başta kabul etmedim. Ama Masal öyle çabuk pes eden biri değildir. Tabi ki ısrar etmeye devam etti.

Ve hiç nefes almadan konuşmaya başladı: “Amma naz yaptın. Belki öğrenme güçlüğü olan başka çocuklar da vardır. Onlar da senin gibi hissetmiş olabilirler. Hem senin hikâyeyi belki onlara da fikir verir.” diyerek beni ikna etmeyi başardı.

İşte karşınızdayım.

Arada bir şeyleri karıştırırsam kusura bakmayın. Çünkü bazen harfleri karıştırıyorum. Bazen de isimleri hatırlayamıyorum. Bununla ilgili size komik bir anımı anlatayım.

Geçen gün kırtasiyede, silgiyi bir türlü hatırlayamadım. Sonunda “Yazdıklarımızı yok eden şey var ya, ondan istiyorum.” dedim. Kırtasiyecinin şaşkın bakışlarını görmeliydiniz. Çok komikti.

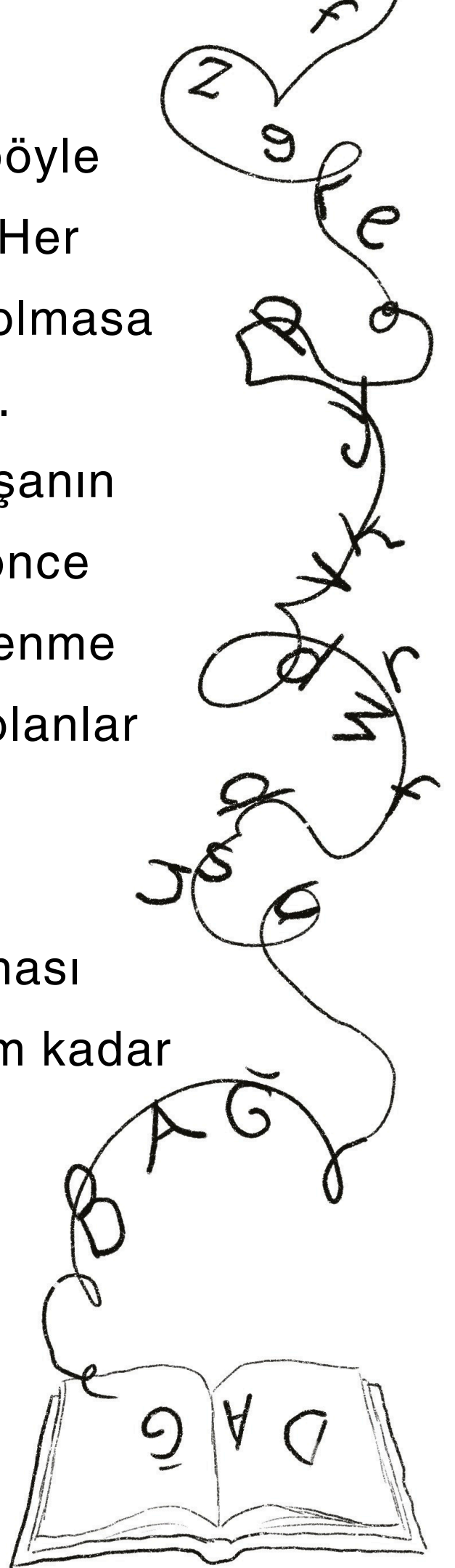

Önce bir afalladı.
Sonra “Burası illüzyon dükkanı değil küçük bey.” diyerek gülmeye başladı.

Zaman zaman hayatımda böyle karmaşık şeyler olabiliyor. Her zaman bu kadar eğlenceli olmasa da gün geçtikçe alışıyorum.

Kafamın içindeki bu karmaşanın nedenini ise yakın zaman önce anladım. Meğer bende öğrenme güçlüğü varmış. Bütün bu olanlar ondanmış. Üstelik bu doğduğumdan beri olan bir şeymiş. Gözümün mavi olması gibi. O yüzden arkadaşlarım kadar hızlı öğrenemiyordum.

Bunu öğrenmeden önce üzerimde baskı oluşturan bir sürü şey vardı. Neler duydum neler, bir bilerseniz...

Bazıları tembel olduğumu söyledi. Bazı büyüklere göreyse derslere dikkatimi vermiyordum. Hatta okurken harflerin yerini karıştırdığım için dalga geçen bile oldum. Bense sürekli çabalıyordum. Buna rağmen belki de haklılardır diye kendimi suçluyordum.

Bir keresinde yanlış okudum diye bütün sınıf gülmeye başladı. O kadar utandım ve sinirlendim ki anlatamam. O günden sonra hiç sesli kitap okumak istemedim. Ne zaman okuma sırası bana yaklaşsa terlemeye başlıyordum.

Bir gün de yeni bir ayakkabı almıştıım.
Üstelik en sevdiğim modelden.
Arkadaşlarıma göstermek için nasıl
sabırsızlanıyordum. Baktım okulun
bahçesinde top oynuyorlar. Koşarak
gidip ben de oyuna katıldım. Oynarken
biri bağcığıma basmasın mı? Tabi ki
bağcık açıldı. Oradan tuttum
bağlayamadım. Buradan tuttum
bağlayamadım.
Evde hep birileri bağlardı. Ama okulda
hiç açılmamıştı.

Bunu gören arkadaşlarım başladılar dalga geçmeye. Ben de gidip bir ağacın altına oturdum. Sonra gözümde yaşlar döküldü. Kimse görsün istemiyordum ama tutamıyordum da. Sonunda bıraktım aksınlar. Sonuçta güldüğümü görebiliyorlarsa, ağladığımı da görebilirlerdi.

Elif öğretmenin sesiyle kafamı yerden kaldırdım. Yumuşacık sesiyle neyim olduğunu sordu. Utana sıkıla ayakkabımı bağlayamadığım için arkadaşlarımdan dalga geçtiğini anlattım. Beni biraz sakinleştirdikten sonra, bu aralar çok içime kapanık göründüğümü söyledi. Notlarımın düştüğünü de öğrenmiş. Evde derslerimi etkileyen bir sorun olup olmadığını sordu.

Ben de ona ne kadar çalışırsam çalışayım diğerleri gibi okuyamadığımı, onlar kadar hızlı anlayamadığımı söyledim.

Sonraki teneffüste beni odasına çağırdı.

Bana bazı sorular sordu. Birlikte değişik bir çalışma yaptık. Ertesi gün de annemi okula çağırdı.

Elif öğretmen anneme derslerde yaşadığım zorluğun öğrenme güçlüğü diye bir şeyden olabileceğini anlattı. Bunu anlamak için ise bir doktorun testler yapması gerektiğini söyledi.

Haklı da çıktı. Doktor öncelikle bunun bir hastalık olmadığını, sadece beynimin daha farklı çalıştığını anlattı. Bazı şeyleri diğer çocuklardan daha uzun sürede ya da farklı yollarla öğreniyordum.

Doktordan çıkınca ben bir sessizleştim. Annem bir Şeyler anlatıyordu ama ben duymuyordum. O sırada da yeni açılan ayakkabı mağazasının nnden geçiyorduk. Annem mağazayı görünce elimden tutup içeriye soktu. “Sana yeni ayakkabı alalım mı? Hatta istersen cırt cırtlı ayakkabı alabiliriz. Çok güzel modeller var. Bağlamakla da uğraşmazsın.” Dedi.

Ben önce sinirlendim. “Hayır, niye isteyeyim? Ben ayakkabılarımı çok seviyorum.” diye huysuzlanmaya başladım. Annem bana ne diller döküyor: “Buradaki de ne güzelmiş. Şu mor olan sana çok yakışır....” Eh o çok ısrar edince öylesine mağazada dolaşmaya başladım.

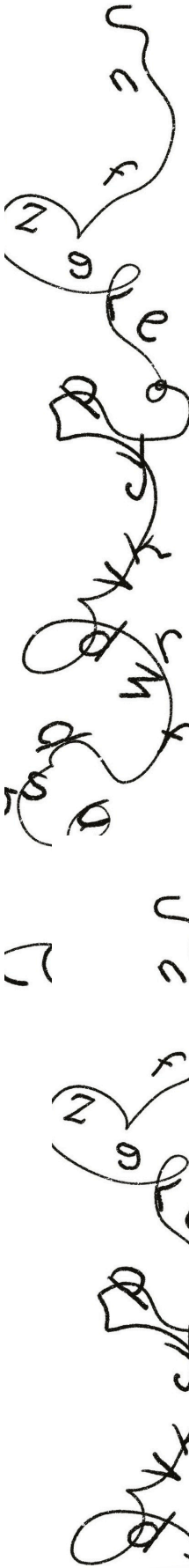
Sonra bir ayakkabı gördüm. Böyle bağcık yerinde lastikler var. Aldım ayakkabıyı elime, sağına baktım, soluna baktım. Dedim “BULDUM! Benim ayakkabılarımdan lastiklisini istiyorum.” Annem şöyle bir durdu, düşündü, taşındı. “Tamam o zaman, senin ayakkabının iplerini çıkarıp lastik takalım.” dedi. Böylece ayakkabı sorununu çözmüş olduk.

Keşke tek sorun ayakkabı olsaydı.

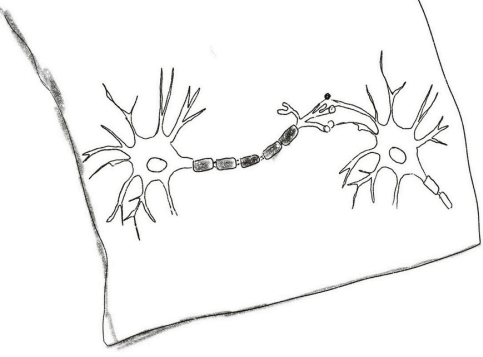
Doktordan çıktıktan sonra içimde bir korku başlamıştı. Ben hiç başarılı olamayacak mıydım? Alnımda sanki kocaman harflerle BAŞARISIZ yazıyordu.

Ertesi gün okulda kara kara düşünürken Masal yanıma geldi. “Sen bu ara çok somurtkan oldun. Neyin var boncuk gözlü?” dedi. Ona doktorda olanları anlattım. Öğrenme güçlüğü olduğunu söyledim.

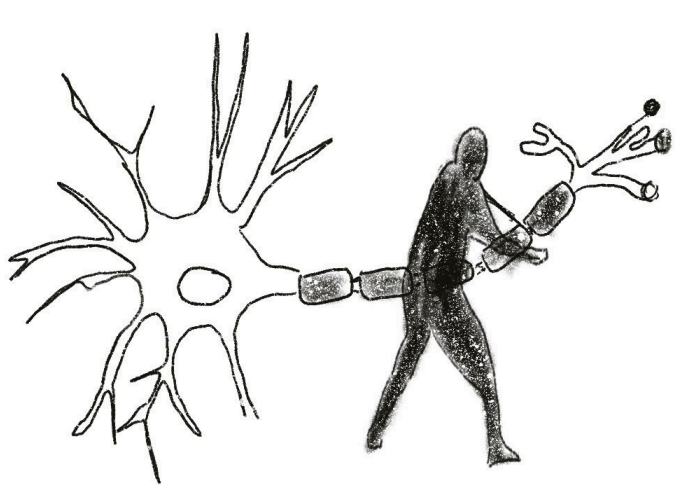

Bu sırada Elif 6ğretmenin sesi yanı başımızda yankılandı: “Biliyor musun, bu g6çl6k her on ocukdan birinde var. Yani yalnız değilsin. Bunun için bir s6r6 araştırmalar yapılmış. 6stelik her çocukta farklı şekilde olabiliyor. Mesela bazıları da saati 6ğrenmekte zorlanıyor.”

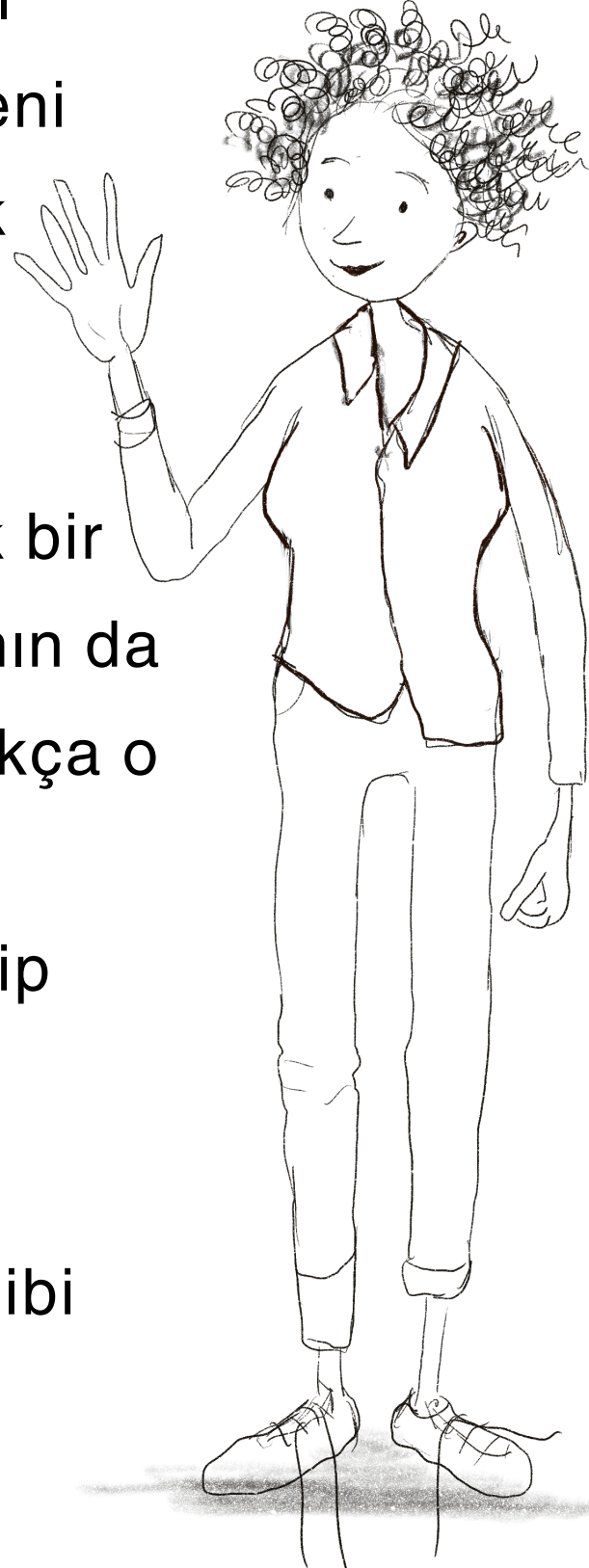
Biz merakla ona bakınca kâğıt kalem çıkarıp, çizerek anlatmaya devam etti. “Bakın, bu gördüğünüz çizgileri beynimizdeki bilgiyi kalıcı olsun diye bağlayan ipler gibi düşünün.” deyince, Masal “ Ne yani beynimiz kaçmasın diye bilgileri mi bağlıyor?” diyerek kahkahayı patlattı. Elif öğretmen “sayılır” diyerek devam etti... Bazen bu ipler bağlanamıyor ya da bağlanmakta zorlanıyormuş. Öyle olduğu zaman da bilgi kalıcı olmuyormuş. O ipler için de bir şey dedi de şimdi hatırlamıyorum. Değişik bir ismi vardı.

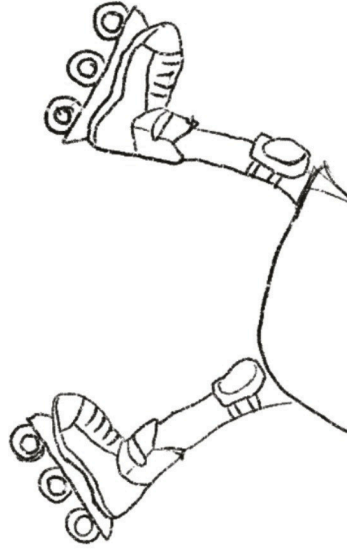
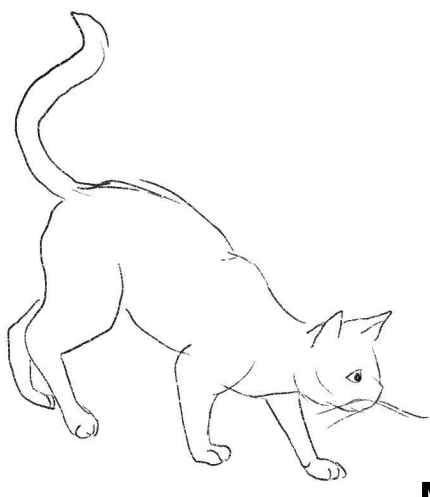

Ama kim ne derse desin benim iim bir türlü rahatlamıyordu. Birkaç gün böyle geldi geçti. Masal'la birkaç arkadaşım sürekli gelip hadi bize o eğlenceli hikyelerinden anlat diyordu. Benimse canım artık ne hayal kurmak, ne de hikâye anlatmak istiyordu. Taa ki hayatımı değiştiren o güne kadar.

Öğretmenimiz bize ilham veren kişilerle ilgili bir ödev hazırlamamızı istemişti. Sıra Masal'a geldiğinde Masal ödevi Elif öğretmenle hazırladığını söyledi. İçeriye Elif öğretmeni davet etti. Onu görünce çok şaşırdım. Çünkü benim gibi giyinmişti. Başında benim saçlarıma benzeyen kıvrırcık bir peruk vardı. Bir ayakkabısının da bağcığı açıktı. Masal anlattıkça o da Masal'ın anlattıklarını canlandırıyordu. Bazen eğilip ayakkabısını bağlamaya çalışıyordu. Bazen elleriyle kollarıyla bir şeyler anlatır gibi yapıyordu.

Masal anlatmaya şöyle başlamıştı: “Tanıştırıyorum, bu benim en yakın arkadaşım Çınar. Ben bütün ilhamımı ondan alıyorum. Ama bu aralar biraz canı sıkkın. Çünkü bazı şeylerde zorlanıyormuş. Mesela ayakkabısını bağlayamıyormuş. Ne olmuş yani? Ben onun kadar iyi bir anlatıcı görmedim. Bazen okurken zorlanabilir, bazen sayıları karıştırabilir. Ama onun kadar eğlenceli hayaller kuran biri daha yoktur. Ne zaman mutsuz olsam mutlaka beni neşelendirecek bir şeyler bulur. Yani bulurdu. Bu ara pek hayal kurmuyor.

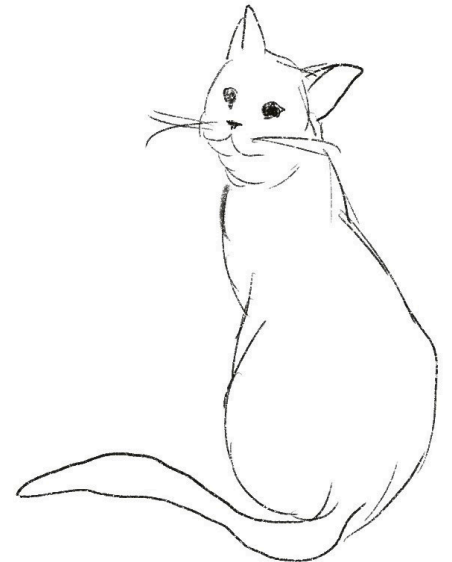
Derslerde zorlandığı için canı hiçbir şey istemiyormuş. Oysa hepimizin zorlandığı şeyler yok mu? Mesela ben paten kullanırken o kadar zorlandım ki.

Defalarca düştüm. Her düştüğümde de Çınar yanı başımdaydı. Devam etmem için, bana hep güç verdi. Üstelik kendisi tanıdığım birçok kişiden daha sakindir.

Geçen yıl yaralı bir kedi gördük. Ben korkup ne yapacağımı bilemedim. Çınar hemen koşup veteriner Burak abiyi çağırdı. Kedicik şimdi çok sağlıklı.

Eminim, bizim gibi konuşabiliyor

olsa 'kahramanımsın Çınar' diye miyavlardı."

Masal böyle tatlı tatlı anlatırken, Elif öğretmen bir sürü resim çıkardı. Masal'a bakıp göz kırptı. Masal resimleri işaret ederek anlatmaya devam etti:

“Çınar’ın zorlandığı şeylere öğrenme güçlüğü sebep oluyormuş. Buna da biraz morali bozuldu. Oysa, biliyor musunuz, birçok kişiye ilham olmuş bazı ünlü kişilerde de varmış. Mesela Einstein. Onda da öğrenme güçlüğü varmış.

Şu gördüğünüz Miki Fare'nin yazarında da varmış. Belki o da Çınar gibi hayalperest biriydi. Hatta benim severek izlediğim Aslı Enver'de de varmış. Ay ben bayılıyorum kendisine.”

Masal böyle anlattıkça içimdeki mutsuzluk dağıldı. Dersten sonra Elif öğretmen bizi yanına çağırdı. Eğlenceli bir oyun oynadık. Masal, ben, Elif öğretmen hep birlikte en yetenekli olduğum şeyleri keşfetmeye çalıştık. Birçok yeni şey denedik.

Sonra evde de annemle denemelerimiz oldu. Mesela bence mutfakta hiç fena değildim. Kim bilir belki de çok iyi bir şef olurum. Ama şimdilik sadece büyüklerime yemek yaparken eşlik ediyorum.

Biraz daha
büyüyünce tek
başıma da yemek
yapabileceğim

Bu hikâye anlatma fikri de böyle çıktı. Önce okulda tiyatro kulübüne hikâye anlaticılığını ekledik. İlk anlatma gününde bütün herkes beni alkışlayınca böyle içimde kelebekler uçuşmaya başladı.

Ertesi gün de Masal heyecanla yanıma geldi. “Harika bir fikrim var. Hadi sen hikâyeni anlat ben de yazayım.” dedi. Böylelikle sesim size de ulaşiverdi. Tabi anlatırken arada karıştırdığım, zorlandığım şeyler oldu. Masal ve Elif öğretmenle onları birlikte düzenledik. Son haline el ele verip getirdik. Bu sayede bir kere daha anladım ki asla yalnız değilim.

Bu hikâyeyi sesli dinlemek isterseniz,
aşağıda ki kodu okutabilirsiniz.

